

Механізм гуманізації глобалістичної свідомості людства

Р.М. КОЛІСНІЧЕНКО

Кіровоградський інститут Міжрегіональної Академії управління персоналом,
Кропивницький, Україна

Авторське резюме

Здійснено аналіз сучасних особливостей впливу засобів масової інформації, індустрії культури, органів державної влади, навчальних закладів, політичних партій, профспілкових та релігійних організацій на формування глобалістичної свідомості населення світу. Виділено та проаналізовано соціалізаційно-нейтральний, соціалізаційно-традиційний та гуманістичний типи глобалістичної свідомості. Встановлено, що соціалізаційно-нейтральна глобалістична свідомість характеризується байдужим ставленням до стратегії діяльності інститутів глобалістичної соціалізації, чим нівелюється суспільний вплив на становлення ефективного механізму формування глобалістичної свідомості людства, значно знижуються шанси на гуманне подолання сучасних глобальних викликів.

Ознаками соціалізаційно-традиційного типу глобалістичної свідомості є підтримка продовження домінування у світовому інформаційному просторі інформаційних ресурсів розвинених країн, традиційної діяльності ЗМІ та інших інститутів глобалістичної соціалізації, існуючих обсягів глобального фінансового забезпечення глобальної інформаційно-освітньої діяльності.

Гуманістичний тип глобалістичної свідомості передбачає вдосконалення діяльності інститутів глобалістичної соціалізації до рівня, необхідного для ефективного формування гуманізаційної глобалістичної свідомості населення. Доведено гостру потребу глобального перегляду стратегічних підходів до якісного розвитку інститутів глобалістичної соціалізації в світі задля створення ефективного механізму гуманізації глобалістичної свідомості людства.

Ключові слова: глобалістична соціалізація; ЗМІ; навчальні заклади; органи влади; політичні партії; громадські об'єднання

The mechanism of humanization of globalistion consciousness of humanity

R.M. KOLISNICHENKO

Kirovograd interregional academy of personnel management, Kropivnitskiy, Ukraine

Abstract

A definition globalistion socialization as a process of assimilation of public knowledge, values, beliefs about the global perspective, the emergence of a globalistion consciousness, its cognitive, value, emotional, motivational-volitional and introspections qualities.

The analysis of contemporary features of the influence of the mass media, cultural industries, public authorities, educational institutions, political parties, trade unions and religious organizations on the formation of a globalistion consciousness of the world's population. The typology globalistion consciousness depends on the attitude towards the development of globalistion institutions of socialization. Isolated and analyzed socialization-neutral, socialization-traditional and humanistic types of globalistion consciousness.

It was established that the neutral socialization-globalistion consciousness is characterized by indifference to business strategy globalistion institutions of socialization than offset by social influence on the formation of an effective mechanism for the formation of a globalistion consciousness of humanity, greatly reduced the chances of humanity to overcome the current global challenges.

Signs socialization-traditional type of globalistion consciousness is to support the continued dominance in the global information space, information resources of the developed countries, the traditional activities of the media and other institutions of socialization globalistion, the existing global financial volumes of global information and educational activities.

Humanistic type of globalistion consciousness involves improving operations globalistion institutions of socialization to the level necessary for effective humanization of a globalistion public consciousness. Representatives of the humanistic type of globalistion consciousness consider it necessary to increase the volume of international aid allocated to media development, cultural industry, education in developing countries, the global establishment of democracy, the introduction of the world Court of Human Rights, to ensure the independence of political parties from the harmful influence of the business elite, the active involvement of institutions globalistion socialization to the targeted formation humanistic globalistion consciousness of the world population. It proved the urgent need for a global revision of the strategic approaches to qualitative development of globalistion institutions of socialization in the world to create an effective mechanism for the humanization of a globalistion consciousness of humanity.

Keywords: globalistion socialization; the media; educational institutions; governments; political parties; public associations

Механизм гуманизации глобалистического сознания человечества

Р.М. КОЛИСНИЧЕНКО

Кировоградский институт Межрегиональной академии управления персоналом,
Кропивницкий, Украина

Авторское резюме

Предложено определение глобалистической социализации как процесса усвоения общественных знаний, ценностей, убеждений относительно глобальной проблематики, становление глобалистического сознания, его познавательных, ценностных, эмоциональных, мотивационно-волевых и самоаналитических качеств.

Проведен анализ современных особенностей влияния средств массовой информации, индустрии культуры, органов государственной власти, учебных заведений, политических партий, профсоюзных и религиозных организаций на формирование глобалистического сознания населения мира. Предложена типология глобалистического сознания в зависимости от отношения к развитию институтов глобалистической социализации. Выделены и проанализированы социализационно-нейтральный, социализационно-традиционный и гуманистический типы глобалистического сознания.

Установлено, что социализационно-нейтральное глобалистическое сознание характеризуется безразличным отношением к стратегии деятельности институтов глобалистической социализации, чем нивелируется общественное влияние на становление эффективного механизма формирования глобалистического сознания человечества, значительно снижаются шансы на гуманное преодоление современных глобальных вызовов.

Признаками социализационно-традиционного типа глобалистического сознания является поддержка продолжения доминирования в мировом информационном пространстве информационных ресурсов развитых стран, традиционной деятельности СМИ и других институтов глобалистической социализации, существующих объемов глобального финансового обеспечения глобальной информационно-образовательной деятельности.

Гуманистический тип глобалистического сознания предполагает совершенствование деятельности институтов глобалистической социализации до уровня, необходимого для эффективной гуманизации глобалистического сознания населения. Представители гуманистического типа глобалистического сознания считают необходимым увеличение объемов международной помощи, направляемой на развитие СМИ, культурной индустрии, образования в развивающихся странах, глобальное утверждение демократии, введение мирового суда по правам человека, обеспечение независимости политических партий от пагубного влияния бизнес-элит, активное привлечение институтов глобалистической социализации к целенаправленному формированию гуманизационного глобалистического сознания населения мира. Доказано острую необходимость глобального пересмотра стратегических подходов к качественному развитию институтов глобалистической социализации в мире для создания эффективного механизма гуманизации глобалистического сознания человечества.

Ключевые слова: глобалистическая социализация; СМИ; учебные заведения; органы власти; политические партии; общественные объединения

Постановка проблеми. Формування стійкої готовності людства до подолання сучасних загальнопланетарних загроз вимагає наукової розробки механізму гуманізації його глобалістичної свідомості. У цьому контексті важко переоцінити значення глобалістичного виховання, під яким слід розуміти цілеспрямовану діяльність, що здійснюється з метою формування глобалістичної свідомості гуманізаційного типу. Не можна не враховувати важливості глобалістичної соціалізації як процесу засвоєння суспільних знань, цінностей, переконань відносно глобальної проблематики, становлення глобалістичної свідомості, її пізнавальних, ціннісних, емоційних, мотиваційно-вольових, самоаналітичних особливостей.

Аналіз досліджень і публікацій. Способи формування суспільної свідомості вивчали В. Андрущенко, І. Надольний, Л. Сморг, інші дослідники. Шляхи демократизації політичної культури стали предметом досліджень О. Бабкіної, М. Головатого, В. Горбатенка, інших учених. Утім, механізм формування світової

глобалістичної свідомості залишається недостатньо вивченим.

Мета дослідження. Дослідження механізму гуманізації глобалістичної свідомості людства. Цілі статті передбачають послідовний аналіз особливостей впливу на формування глобалістичної свідомості з боку ЗМІ, навчальних закладів, органів влади, політичних партій і громадських об'єднань.

Виклад основного матеріалу. Глобалістична свідомість являє собою специфічну форму суспільної свідомості, в межах якої здійснюється відображення ставлення до глобальних проблем, їх причинно-наслідкових зв'язків, способів розв'язання та людської діяльності, що здійснюється з метою їх вирішення [5]. Інститути глобалістичної соціалізації необхідно розглядати як соціальні інститути, що здійснюють цілеспрямований вплив на формування глобалістичної свідомості суспільства. Найбільш впливовими інститутами глобалістичної, так само як і політичної соціалізації є сім'я, ЗМІ, навчальні заклади, органи державної вла-

ди, політичні партії та громадські об'єднання [6, с. 619; 7, с. 463].

Одними з найефективніших серед них є засоби масової інформації, що включають в себе періодичні друковані видання та інші форми розповсюдження інформації, спрямовані на охоплення необмеженого кола осіб, соціальних груп, держав з метою оперативного інформування їх про події і явища у світі, конкретній країні, певному регіоні, а також на виконання спеціальних соціальних функцій [6, с. 217]. Становлення інформаційного простору тісно пов'язане з розвитком культурної індустрії як сукупності організацій, що беруть участь у виробництві популярної культури: теле- і радіопродукції, книг, періодичних видань, популярної музики тощо [8, с. 186].

Не менш важливу роль у процесі формування глобалістичної свідомості відіграють заклади освіти та органи державної влади. Термін «освіта» прийнято розуміти як соціальний інститут, що виконує функції підготовки і включення індивіда у різноманітні сфери суспільної життєдіяльності, залучення його до культури певної системи суспільства [9, с. 274]. Органи державної влади є колегіальними та одноособовими органами, наділеними юридично визначеними державно-владними повноваженнями та необхідними засобами для здійснення функцій і завдань держави [6, с. 430].

Не можна недооцінювати значення впливу на становлення глобалістичної свідомості з боку політичних партій і громадських об'єднань. Політична партія – це зареєстроване згідно з законом добровільне об'єднання громадян – прихильників певної загальнонаціональної програми суспільного розвитку, що має своєю метою сприяння формуванню і вираженню політичної волі громадян, бере участь у виборах та інших політичних заходах [3, с. 1]. Громадські об'єднання являють собою добровільні об'єднання фізичних та юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних та інших інтересів [2, с. 1].

Серед громадських об'єднань найбільшою довірою в суспільстві, як правило, користуються релігійні організації та професійні спілки. Релігійні організації є організаціями, утвореними з метою задоволення релігійних потреб громадян сповідувати і поширювати віру [6, с. 565]. Під професійними спілками прийнято розуміти добровільні неприбуткові громадські організації, що об'єднують громадян, пов'язаних спільними інтересами за родом їх професійної трудової діяльності чи навчання [4, с. 1].

За ставленням до розвитку інститутів глобалістичної соціалізації доцільно виділити соціалізаційно-нейтральний, соціалізаційно-традиційний та гуманістичний типи глобалістичної свідомості. Соціалізаційно-нейтральна

глобалістична свідомість характеризується байдужим ставленням до стратегії діяльності перелічених інститутів глобалістичної соціалізації, чим нівелюється суспільний вплив на становлення ефективного механізму формування глобалістичної свідомості людства, значно знижуються шанси на гуманне подолання сучасних глобальних викликів.

Ознаками соціалізаційно-традиційного типу глобалістичної свідомості є підтримка продовження домінування у світовому інформаційному просторі інформаційних ресурсів розвинених країн, традиційної діяльності ЗМІ, індустрії культури, навчальних закладів, органів державної влади, політичних партій, профспілкових і релігійних організацій, існуючих обсягів глобального фінансового забезпечення інформаційно-освітнянської діяльності. Системне втілення в життя вказаних поглядів вже сьогодні породжує низку глобальних диспропорцій навчально-інформаційного характеру, стає причиною непоодинокого ігнорування інститутами глобалістичної соціалізації глобальних викликів сьогодення, що вкрай негативно відбивається на формуванні світової глобалістичної свідомості.

Згідно з підрахунками О. Дубаса, частка ЗМІ США становить близько 60% усіх ЗМІ планети, тоді як в цілому на долю розвинених країн припадає 80% глобальних інформаційних ресурсів [1, с. 124]. Нерівномірний розвиток світового інформаційного простору стає причиною помітної слабкості на глобальному рівні впливу мас-медіа країн, що розвиваються, складностей донесення до світової спільноти об'єктивної інформації про ці країни, перетворення їх громадян на споживачів переважно іноземного інформаційного продукту, орієнтованого на досягнення політичних цілей розвинених держав. Переважна більшість ЗМІ та інших організацій культурної індустрії у світі, в гонитві за сенсаціями і популярністю, як правило, не приділяють достатньої уваги гуманістичному вихованню підрастаючого покоління, висвітленню значення, негативних проявів та можливих науково обґрунтованих способів розв'язання глобальних проблем сучасності.

Спричинений недостатнім фінансуванням освітянської та інформаційної галузей, незадовільним матеріальним становищем широких верств, обмежений доступ населення економічно слабких регіонів до освітніх послуг і мережі Інтернет значно звужує можливості отримання інформації, необхідної для вироблення об'єктивного бачення стратегії подолання проблем глобального розвитку. За даними ООН, всього 43% населення світу мають доступ до мережі Інтернет. При цьому у регіонах, що розвиваються доступ до Інтернету має лише третина населення, тоді як у розвинених країнах до постійних користувачів глобальної мережі належать 82% громадян [10, с. 67-68]. 57 млн. ді-

тей молодшого шкільного віку не навчаються у школі, 100 млн. дітей не закінчують початкову школу та не отримують повної початкової освіти. У регіонах, що розвиваються діти з бідних сімей (34,4%) піддаються у 5 разів більшому ризику не здобути повної початкової освіти, ніж діти із заможних родин (6,5%) [10, с. 24-26].

Розмір заробітної плати працівників середньої освіти у більшості країн, що розвиваються, як правило, не дозволяє віднести вчителів до категорії середнього класу, що нерідко змушує поєднувати освітянську ниву з іншими видами трудової діяльності, позбавляє освітян дієвих матеріальних стимулів науково-педагогічного самовдосконалення, знаходить негативне відображення на якості освітніх послуг.

Однією з перешкод на шляху всебічного розвитку глобалістичної свідомості є традиційний напівавторитарний стиль викладання, який ґрунтується на відтворенні культурного досвіду попередніх поколінь, ретрансляції існуючої політичної, екологічної, економічної та інших видів культури, пасивному накопиченні знань, що, на жаль, недостатньою мірою стимулює розкриття творчого потенціалу молоді, самостійне вироблення власної думки, розвиток критичного мислення, без якого становлення основних структурних компонентів глобалістичної свідомості неможливо.

У переважній більшості загальноосвітніх та вищих навчальних закладів світу вивчення глобальних проблем характеризується поверхневистю, недостатньою глибиною аналізу сучасних глобальних тенденцій, чіткого переліку дій, необхідних для подолання світових загроз. Основна увага вчителя в цьому контексті, частіш за все, актуалізується на існуванні тієї чи іншої глобальної проблеми, її дослідженні переважно через призму національних інтересів певної країни, втім глибокий деталізований аналіз причинно-наслідкових зв'язків, можливих наслідків вчасної невирішеності, конкретних способів розв'язання світових негараздів, як правило, лишається поза межами навчального процесу.

Незважаючи на позитивні політичні результати «Арабської весни» та низку інших проявів сучасних тенденцій поступової демократизації багатьох політичних систем у країнах, що розвиваються, діяльність органів державної влади більшості країн світу продовжує характеризуватися частими порушеннями основних принципів демократії, має риси авторитарності, корумпованості, спрямованості на першочергове задоволення вузькогрупових інтересів владної верхівки на фоні ігнорування потреб більшості членів суспільства. Авторитарний характер державної влади стає причиною ігнорування нею не лише суспільних, а й глобальних проблем, відповідно й інформатив-

но-виховних процесів формування глобалістичної свідомості населення. Органи влади у демократичних країнах зорієнтовані в основному на представлення інтересів більшості виборців, що концентруються переважно на внутрішньодержавних питаннях, як правило, нехтуючи проблемами глобальної ваги. В цілому, і в авторитарних, і в демократичних країнах має місце обмеженість політичної уваги державних органів до гуманізації світових тенденцій, що у свою чергу негативно відбивається на якості глобального контексту державної, зокрема інформаційної та освітянської, політики.

У переважній більшості країн, особливо у країнах, що розвиваються, органи судової влади, на які покладені функції правосуддя, через недостатню вмотивованість суддів до утвердження законності, часто приймають неправосудні рішення, що призводить до уникнення злочинцями відповідальності, розквіту міжнародної злочинності, системного порушення прав людини.

Далеким від досконалості є глобалістичний аспект діяльності політичних партій, більшість яких перебуває у значній залежності від своїх спонсорів, котрими часто виявляються власники великого бізнесу або державні лідери, через що створюються істотні перешкоди на шляху реальної політичної боротьби за справедливий розподіл матеріальних благ, розв'язання інших гострих суспільних проблем як на національному, так і на глобальному рівнях. Більша частина діючих політичних партій далеко не завжди орієнтуються на довгострокові цілі, частіше віддаючи перевагу короткочасним завданням найближчого міжвиборчого періоду, внаслідок чого спостерігається низький рівень їх гуманізаційної активності, національної та міжнародної співпраці з питань розв'язання проблем глобального розвитку.

Вище керівництво профспілкових організацій, покликаних захищати права трудящих, часто опиняються під значним впливом політичних, фінансово-економічних еліт, що суттєво перешкоджає ефективному виконанню профспілками своїх основних суспільно-політичних функцій. Професійні спілки репрезентують соціально-економічні інтереси своїх членів переважно на національному рівні, зосереджують увагу на розв'язанні проблем, що існують всередині певної держави. Прагнення ж до розв'язання проблем глобального характеру, як правило, не належить до сфери найбільших інтересів більшості профспілок, чим обумовлена слабкість їх роз'яснювальної роботи серед населення щодо необхідності суспільної боротьби за гуманне подолання світових викликів.

Вплив на формування глобалістичної свідомості з боку релігійних організацій носить як позитивний, так і негативний характер. Більшість релігійних громад світу сповідують загальнолюдські цінності добра, смирення і

самопожертви, що сприяють гуманізації ставлення до глобальних відносин. Разом з тим, переважна більшість релігійних діячів не приділяє необхідної уваги науковій думці відносно тенденційного загострення глобальних проблем, утримуються від закликів віруючих до ціннісного сприяння утвердженню глобальної справедливості. Традиційні настанови деяких східних релігійних напрямків суперечать вимогам часу стосовно необхідності обмеження кількості дітей в родині, що негативно впливає на загострення світової демографічної проблеми, а отже, й більшості інших глобальних загроз. Нерідко провідні релігійні авторитети не цураються використовувати віру у військових цілях, благословляючи людей на участь у несправедливих війнах чи кривавих терористичних актах.

На підставі вищевикладеного можна зробити висновок, що сучасна діяльність перелічених інститутів глобалістичної соціалізації є явно недостатньою для ефективного розвитку пізнавальної, оціночної та відповідно інших сфер глобалістичної свідомості людства. Відтак, світове поширення соціалізаційно-традиційного типу глобалістичної свідомості, з позиції дієвого вирішення світових негараздів, слід вважати вкрай небажаним.

Представники гуманістичного типу глобалістичної свідомості вважають за необхідне збільшення обсягів міжнародної допомоги, що спрямовується на розвиток мас-медіа, культурної індустрії, освіти в країнах, що розвиваються, глобальне утвердження демократії, запровадження світового суду з прав людини, забезпечення незалежності політичних партій від згубного впливу бізнесових еліт, активне залучення інститутів глобалістичної соціалізації до цілеспрямованого формування гуманізаційної глобалістичної свідомості населення світу.

Посилення стимулювання розвитку інформаційної сфери в країнах, що розвиваються, забезпечення постійного доступу всього населення Землі до мережі Інтернет полегшить отримання об'єктивної інформації про стан справ на планеті, сприятиме світовому поширенню знань про актуальні проблеми світу з позиції третіх країн. Пропонується глобальне стимулювання професійної діяльності ЗМІ, журналістів, кінематографів, акторів, літераторів, видавців, музикантів, спрямованої на актуалізацію уваги населення на гостроті й небезпеці глобальних загроз. Системне, широке, об'єктивне висвітлення у новинах ЗМІ основних причин і наслідків загострення світових небезпек, зйомки і широкий показ тематичних фільмів, теле-, радіопередач, виготовлення та розповсюдження відповідної популярної літератури, художніх творів, продуктів музичної індустрії, встановлення мінімальної квоти соціальної реклами, присвяченої глобальній про-

блематиці на рівні, не меншому за 10% від загального обсягу рекламної продукції – все це матиме дієвий інформаційний вплив на оцінювання населенням справжнього значення світових проблем.

Збільшення світової мережі навчальних закладів до рівня обов'язкового охоплення всієї молоді планети повною початковою та середньою освітою, здобуття вищої освіти усіма бажаними людьми незалежно від віку, статі, громадянства, національності, соціального стану, політичних, релігійних та інших переконань – значно розширить можливості аналітичного осмислення людьми результатів сучасних наукових досліджень світових проблем. Зростання якості освітніх послуг сприятиме суттєве підвищення заробітної плати педагогічних працівників, забезпечення їх соціальної приналежності до середнього класу, що дозволить залучити до освітньої діяльності кращих представників інтелектуальної еліти, істотно зміцнити науково-педагогічний потенціал людства, професійно поширити наукові знання про існуючі глобальні виклики.

Гуманістична глобалістична свідомість відрізняється підтримкою переходу від традиційного до інноваційного навчання, що базується на широкому використанні інтерактивних методик, стимулюючих інтерес до отримання знань, самостійного прийняття рішень; педагогічному сприянні розвитку інтелектуальних здатностей, творчого мислення, вміння критично обробляти отриману інформацію, орієнтуватися у ситуації в країні і світі, прогнозувати майбутній розвиток існуючих національних та світових процесів. Наголошується на необхідності запровадження у середніх та вищих навчальних закладах обов'язкової до вивчення дисципліни «глобалістична свідомість», що передбачатиме засвоєння наукових знань про зміст, актуальність, шляхи розв'язання глобальних проблем, сутність, значення, типологію і сучасні особливості розвитку світової глобалістичної свідомості.

Світове поширення демократичних політичних режимів, практична реалізація принципів демократії у цілому світі посилить мотивацію політичних еліт до справедливого розв'язання як державних, так і глобальних протиріч. Утворення світового суду з прав людини як міжнародного суду, що діятиме за принципами Європейського суду з прав людини, складатиметься з представників усіх країн світу та матиме загальнопланетарну юрисдикцію пропонується поєднувати із одночасним запровадженням уніфікованого механізму притягнення до відповідальності суддів національних судів за прийняття рішень, неправосудності яких доведена постановою світового суду.

Сутність одного з варіантів такого механізму полягає у тому, щоб за прийняття одного неправосудного рішення автоматично оголошу-

вати догану, за прийняття трьох таких рішень протягом трьох років передбачити обов'язкове звільнення з посади з позбавленням права займатися суддівською діяльністю протягом наступних п'яти років. За умов об'єктивної, неупередженої роботи світового суду з прав людини, запровадження вказаного порядку відповідальності суддів забезпечить значне зростання їх зацікавленості у прийнятті виключно справедливих судових рішень, гарантує істотне звуження масштабів корупційності, політичної вмотивованості роботи національних судових систем, чітке дотримання принципів законності при розгляді правових спорів. Зростання ефективності судового захисту прав людини в світі матиме результатом значне звуження масштабів світової злочинності, торгівлі людьми, наркотиками, контрабанди, що сприятиме глобальній гармонізації людських відносин, вихованню молодого покоління на основі цінностей добра, справедливості, законності, загальної гуманізації глобалістичної свідомості населення.

Незалежність політичних партій від великого капіталу передбачається досягти шляхом введення в дію порядку фінансового утримання організаційної структури парламентських партій за рахунок коштів державних бюджетів, що нівелює гостру потребу пошуку спонсорів, сприятиме переорієнтуванню політичних сил на максимально дієву репрезентацію інтересів більшості виборців, у тому числі в питаннях забезпечення соціальної справедливості, посилення уваги до довгострокових цілей партійного будівництва, національного й світового розвитку.

Одним з важелів пожвавлення гуманізаційної діяльності профспілкових організацій також має стати їх імперативне формульне державне фінансування, достатнє для гарантування матеріальної основи фінансової самостійності профспілок, посилення вимог у відносинах з державною владою, активізації суспільної боротьби за соціальний прогрес, глобальної координованості дій на світовому рівні задля подолання, перш за все, соціально-економічних глобальних проблем із рівнозначним урахуванням інтересів усіх країн і соціальних груп.

Обсяг фінансування політичних партій та профспілкових організацій пропонується встановити у розмірі соціально обґрунтованої частки річних доходів державного бюджету, що має супроводжуватися детальним визначенням фінансових та інших гарантій їх діяльності міжнародним законодавством. Державне фінансування профспілкових, партійних організацій,

так само як і бюджетна фінансова підтримка ЗМІ, організацій індустрії культури, інших інститутів глобалістичної соціалізації має здійснюватися за умови їх активного сприяння демократичному розвитку політичної культури, формуванню гуманізаційної глобалістичної свідомості населення. Інститути глобалістичної соціалізації повинні стати на службу глобальним інтересам усього людства, переорієнтувати свою ідейну, інформаційну спрямованість у відповідності до сучасних потреб гуманізації існуючого світового порядку.

Церква морально зобов'язана стати на бік справедливого миру і стабільності на планеті. Вище духовенство має зрозуміти важливість поступового відходу від тих релігійних традицій, що перешкоджають гуманному вирішенню глобальних проблем, а отже, є неприйнятними в умовах сучасної світової екологічної кризи, посилення труднощів ресурсного, продовольчого та іншого забезпечення людської життєдіяльності. Релігійні діячі всього світу мають можливість звернути увагу мільярдів віруючих на весь широкий комплекс світових загроз, що з кожним днем продовжують все більше посилюватися. Саме релігійна еліта, як духовний провідник будь-якого народу, мусить виступити одним з лідерів ідейної боротьби за світове утвердження загальнолюдських цивілізаційних цінностей з метою порятунку людства від надзвичайно складних, небезпечних проблем, створених самим людством.

Глобальну координацію практичного втілення в життя наведених пропозицій представників гуманістичної глобалістичної свідомості пропонується здійснити на рівні такої впливової глобальної структури, як Організація Об'єднаних Націй, що покликана досліджувати і всебічно сприяти вирішенню багатьох проблемних питань світового розвитку.

Висновки. Вищевикладене дає підстави стверджувати, що гуманістичний тип глобалістичної свідомості передбачає вдосконалення діяльності інститутів глобалістичної соціалізації до рівня, необхідного для ефективного формування гуманізаційної глобалістичної свідомості населення. З цього випливає гостра потреба набуття гуманістичною глобалістичною свідомістю рис домінуючої на всій планеті практичної реалізації перелічених пропозицій щодо вдосконалення інститутів глобалістичної соціалізації задля створення ефективного механізму гуманізації глобалістичної свідомості людства. Планетарна важливість розвитку світової глобалістичної свідомості зумовлює високу перспективність подальших наукових досліджень механізмів її становлення.

БІБЛІОГРАФІЧНІ ПОСИЛАННЯ:

1. Дубас О.П. Інформаційно-комунікаційний простір: культурно-політичні детермінанти [Текст] : [монографія] / О. П. Дубас. – К. : «Генеза», 2011. – 256 с.
2. Закон України «Про громадські об'єднання» [Текст] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2013. – № 1. – ст. 1.
3. Закон України «Про політичні партії в Україні» [Текст] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2001. – № 23. – ст. 118.
4. Закон України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» [Текст] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1999. – № 45. – ст. 397.
5. Колісниченко Р.М. Глобалістична свідомість: поняття, структура, типологія / Р. М. Колісниченко // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Сер. 22. Політичні науки та методики викладання соціально-політичних дисциплін. – 2012. – Вип. 9. – С. 117–124.
6. Політологічний енциклопедичний словник / Упоряд. В.П. Горбатенко; за ред. Ю.С. Шемшученка, В.Д. Бабкіна, В.П. Горбатенка. – 2-е вид., доп. і перероб. – К.: Генеза, 2004. – 736 с.
7. Сазонов М.І. Політологія: Навч. посібник для студ. вищих навч. закл. / М.І. Сазонов, О.А. Фісун, В.І. Чигринов. – Х.: Фоліо, 1998. – 735 с.
8. Соціологія: терміни, поняття, персоналії. Навчальний словник-довідник / Уклад.: В.М. Піча, Ю.В. Піча, Н.М. Хома та ін.; за заг. ред. В. М. Пічі. – К.: «Каравела», Л.: «Новий світ – 2000», 2002. – 480 с.
9. Сучасний словник із суспільних наук / За ред. О.Г. Данильяна, М.І. Панова. – Х.: Прапор, 2006. – 432 с.
10. Цели развития тысячелетия: доклад за 2015 год [Электронный ресурс]. – Нью-Йорк: Организация Объединенных Наций, 2015. – 73 с. – Режим доступа: <http://mdgs.un.org/unsd/mdg/Resources/Static/Products/Progress2015/Russian2015.pdf>

Стаття надійшла до редакції 01.08.2016

REFERENCES:

1. Dubas O. P., 2011. Informacijno-komunikacijny`j prostir: kul`turno-polity`chni determinanty` [Information-communication space: cultural-political determinants]. Kyiv, 256 (in Ukrainian).
2. Zakon Ukrainy, 2013. «Pro gromads`ki ob`jednannya» [Law of Ukraine «On public associations»]. Kyiv, 20 (in Ukrainian).
3. Zakon Ukrainy, 2016. «Pro polity`chni partiyi v Ukraini» [Law of Ukraine «On political parties in Ukraine»]. Kyiv, 22 (in Ukrainian).
4. Zakon Ukrainy, 2016. «Pro profesijni spilky`, yix prava ta garantiyi diyal`nosti» [Law of Ukraine «On trade unions, their rights and guarantees»]. Kyiv, 24 (in Ukrainian).
5. Kolisnichenko R. M., 2012. Globalisty`chna svidomist`: ponyattya, struktura, ty`pologiya [Globalistion consciousness: the concept, structure, typology]. Kyiv, 117–124 (in Ukrainian).
6. Babkina V. D., Gorbatenko V. P., Shemshuchenko Yu. S., 2004. Politologichny`j ency`klopedy`chny`j slovny`k [Political science encyclopedic dictionary]. Kyiv, 736 (in Ukrainian).
7. Sazonov M. I., Fisun O. A., Chy`gry`nov V. I., 1998. Politologiya: Navch. posibny`k dlya stud. vy`shhy`x navch. zakl. [Politology: teach guide for students higher teach bookmark.]. Kharkiv, 735 (in Ukrainian).
8. Picha V. M., Picha Yu. V., Xoma N. M., 2002. Sociologiya: terminy`, ponyattya, personaliyi [Sociology: terms, concepts, personalities. Study dictionary directory]. Kyiv, 480 (in Ukrainian).
9. Dany`l`yan O. G., Panov M. I., 2006. Suchasny`j slovny`k iz suspil`ny`x nauk [Modern dictionary of social sciences]. Kharkiv, 432 (in Ukrainian).
10. Organizacija Obedinennyh Nacij, 2015. Celi razvitija tysjacheletija: doklad za 2015 god. [Millennium development objectives: report at 2015 hours]. New York, 72 (in Russian). Access: <http://mdgs.un.org/unsd/mdg/Resources/Static/Products/Progress2015/Russian2015.pdf>

Колісниченко Роман Миколайович – кандидат політичних наук, доцент
Кіровоградський інститут Міжрегіональної Академії управління персоналом
Адреса: 25026, Кропивницький, вул. Варшавська, 2

Kolisnichenko Roman M. – PhD in political sciences, associate professor
Kirovograd interregional academy of personnel management
Address: 2, Warshawska Str., Kropivnickiy, 25026, Ukraine
Email: RMK7@ukr.net

Колесниченко Роман Николаевич – кандидат политических наук, доцент
Кіровоградський інститут Міжрегіональної академії управління персоналом
Адрес: 25026, Кропивницький, вул. Варшавская, 2